

Decret de la Tinència d'Alcaldia
Àrea d'Alcaldia - Presidència

Conforme,
Lletrada d'assessorament i
defensa jurídica

Conforme,,
La cap del Servei Jurídic

Signat digitalment per: Mònica
Fernández Ferrarons (TCAT)
Data: 2026-02-25T09:48:26

Signat digitalment per: Núria
Bartolí Forn - DNI 8365
(TCAT)
Data: 2026-02-26T16:39:12

Referència RP 82/2025

Assumpte

Reclamació patrimonial presentada per la Sra. [REDACTED]

Vist que en data 20 de novembre de 2025 es va registrar (RE núm. 71278) escrit presentat per la Sra. [REDACTED] pel qual promou reclamació patrimonial davant aquest Ajuntament, pels danys personals que diu va patir ella mateixa per caiguda en via pública, i que atribueix al mal estat de la mateixa.

Vist que a la instància inicial s'exposa que *"el pasado 30 de junio de 2025 a las 18:30 horas me encontraba por la calle Francesc Macià número 30, de Santa Coloma de Gramenet, dispuesta a subirme en una motocicleta y cuando bajé a la acera, tropecé con un socavón que, una vez en el suelo pude observar que se trataba de un socavón."* Sol·licita una indemnització d'import 2.667,30 € i acompanya fotografies del lloc on va caure, la declaració d'un testimoni i informes mèdics i de rehabilitació.

Vist que consten a l'expedient peticions d'informe a la Policia Local i al Servei de Manteniment d'espai públic, parcs i jardins. Així mateix es va participar el sinistre a l'asseguradora de l'Ajuntament.

Vist que, per part de la Policia local d'aquest municipi es va remetre informe, de 24 de novembre de 2025, en el qual s'indica que no tenen constància dels fets descrits a la reclamació.

Vist que el Servei de Manteniment d'espai públic, parcs i jardins, de l'Àrea d'Espai Públic d'aquest ajuntament va emetre, el 23 de desembre de 2025, un informe subscrit per l'enginyer civil municipal en què s'exposa el següent: *"Posteriorment a inspeccionar el paviment i la documentació gràfica aportada, es comprova que la caiguda correspon a un àmbit de calçada que pertany a una zona d'estacionament de minusvàlids que en cap cas és habilitada per altres usos per vianants. Analitzada la superfície es comprova el correcte estat, amb desperfectes superficials localitzats en estacionament reservat. De l'anàlisi de l'empresa SOTAVIA de l'escaneig de tots els carrers del municipi al febrer de 2025, no es localitza a l'entorn del número 30 del carrer Francesc Macià cap defecte com a tipologia greu."*

Conclusió: *La caiguda correspon a un àmbit de calçada que pertany a una zona d'estacionament de minusvàlids que en cap cas és habilitada per altres usos per vianants. S'observen desperfectes superficials localitzats en un pla continu i amb bona visibilitat. Es considera desestimar la reclamació."*

Vist que per correu electrònic de 26 de gener de 2026, la companyia d'assegurances d'aquesta Corporació, ALLIANZ, va remetre el seu posicionament, indicant que *"Conforme a informe técnico, los defectos señalados, fuera del tránsito peatonal, no son suficiente para causar la caída de un peatón atento al caminar. Los peatones deben prestar atención al deambular por la vía, especialmente en zonas no habilitadas."*

Por ello, no consideramos que exista nexo causal entre las lesiones reclamadas y un mal funcionamiento del servicio público. Entendemos que procede la desestimación de la reclamación recibida."

Vist que, mitjançant ofici de 5 de febrer de 2026, notificat el mateix dia, es va atorgar a la persona reclamant un termini per emplenar el tràmit dels articles 82 i 91 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les administracions públiques i, al seu torn, se li va traslladar l'informe del Servei de Manteniment d'Espai públic, l'informe de la Policia Local, així com el posicionament de la companyia ALLIANZ.

Dins el termini conferit, la Sra. Allepuz va presentar escrit d'al·legacions a data 16 de febrer de 2026, en el qual mostra la seva disconformitat amb l'Informe del Servei i del pronunciament de la companyia ALLIANZ, i es ratifica en el contingut del seu escrit de reclamació patrimonial.

Atès que la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic estableix, a l'article 32, apartats 1 i 2, els principis que presideixen la responsabilitat patrimonial de l'Administració Pública respecte dels particulars i els requisits que hi han de concórrer: lesió patrimonial, l'antijuridicitat, la imputabilitat a una Administració pública i nexa de causalitat, així com l'absència de força major. En termes generals, els ciutadans tenen dret a ser indemnitzats per les administracions públiques de tota lesió que pateixin en qualsevol de llurs béns i drets, sempre que sigui conseqüència del funcionament normal o anormal dels serveis públics, excepte en els casos de força major o de danys que els ciutadans tinguin el deure jurídic de suportar.

Atès que la Comissió Jurídica Assessora (òrgan consultiu de la Generalitat de Catalunya) ha afirmat reiteradament que no tots els accidents, pel fet d'haver-se produït en una via pública, han de ser responsabilitat de l'Administració, atès que la responsabilitat objectiva no converteix l'Administració pública en una asseguradora universal de tots els riscos (dictàmens 82/2009, 175/2012, 290/2013, 76/2015, 140/2017 i 30/2018), i també que, perquè el dany sigui antijurídic, cal que el desperfecte o la irregularitat tingui una entitat suficient, i que, per a poder imputar la responsabilitat dels fets a l'Administració, el risc provocat pel servei públic ha de sobrepassar els estàndards de seguretat exigibles conforme a la consciència social (dictàmens 42/2011, 27/2013, 67/2014, 59/2015, 74/2016 i 140/2017). Tal com es va dir en el Dictamen 50/2020, "*El motiu d'aquesta doctrina rau en el fet que l'Administració no ha de respondre de totes les caigudes a la via pública, ja que no es pot pretendre que totes les voreres i calçades estiguin en un estat de conservació perfecte i rasants (sentències 758/2005, de 21 d'octubre de 2005; 1054/2006, de 5 de gener, i 149/2007, de 22 de febrer, de la Sala Civil, Secció Primera, del Tribunal Suprem, i Sentència 527/2008, de 7 de juliol, de la Sala Contenciosa Administrativa, Secció Quarta, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya)*".

Atès que respecte de la imputabilitat de l'Administració pública, la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (STSJCAT), resolució número 2434/2020, que, al seu torn, esmenta la STSJCAT 7/2019, de 10 de gener, posa de relleu la següent doctrina: "*En materia de responsabilidad patrimonial hemos de partir de que la mera titularidad de competencias no presupone la obligatoriedad de responder por cualesquiera daños a los particulares pues no cabe configurar a la Administración como una aseguradora universal. (...). Al respecto, la STS de 27 de julio de 2002 (RJ 2002, 8393) nos dice que: una interpretación laxa del citado precepto hasta el extremo de convertir a las Administraciones Públicas en aseguradoras de todos los riesgos sociales, dada la amplitud de los servicios que prestan y de las competencias que ostentan, es la más perturbadora para una correcta realización y progresiva ampliación de tales servicios públicos, pues el principio de solidaridad de riesgos, que late en el sistema de responsabilidad patrimonial de la Administración, con el fin de lograr un mejor reparto de los beneficios y cargas sociales, puede verse frustrado con interpretaciones extensivas del requisito del nexa causal (...)*".

Atès que, en el cas que ens ocupa, la caiguda de la interessada es va produir en una zona d'estacionament de minusvàlids que, tal com assenyala l'informe mèdic, en cap cas és habilitada per altres usos per vianants. De la mateixa manera, tampoc és una zona habilitada per a l'estacionament de motocicletes. A més a més, el Servei de Manteniment va comprovar el correcte estat de la zona d'estacionament, amb desperfectes superficials localitzats en un pla continu i amb bona visibilitat.

Atès tot l'anterior, hem de concloure que els danys patits no són atribuïbles al funcionament normal o anormal dels serveis públics, sinó a la falta de diligència de la interessada en trobar-se en una zona d'estacionament reservat per a minusvàlids, no habilitada en cap cas per a altres usos per vianants.

Decret de la Tinència d'Alcaldia
Àrea d'Alcaldia - Presidència

Per altra banda, el desperfecte superficial que es pugui haver localitzat es troba en un pla continu i amb bona visibilitat, per la qual cosa resta trencat el nexa entre les lesions i l'estat del paviment; amb un nivell d'atenció i prudència mínims de la persona reclamant, tenint en compte com ja hem indicat, que es trobava en una zona d'estacionament reservat per a minusvàlids no habilitada per a altres usos per als vianants, la reclamant podia haver evitat la caiguda.

Atès que, de conformitat amb el Decret de l'Alcaldia número 2959, d'1 d'abril de 2025, s'ha delegat en la Cinquena Tinència d'Alcaldesa de l'Àrea de Serveis Interns, Economia, Igualtat i Comerç, la facultat de resoldre aquest assumpte.

Per això, **RESOLC**:

Primer.- DESESTIMAR la reclamació patrimonial promoguda per la senyora [REDACTED] davant l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet, pels danys patits arrel de la caiguda a la via pública i que atribueix al mal estat de la mateixa.

Segon.- NOTIFICAR aquesta resolució a la persona interessada, al Departament de Manteniment de Via Pública i a l'asseguradora ALLIANZ, S.A. a través de la corredoria MARSH, S.A.

Cinquena tinenta d'alcaldesa de l'Àrea de
Serveis Interns, Economia, Igualtat i Comerç

En dono fe,
El Secretari General

Signat digitalment per: María
Cristina Vargas Soria - DNI
[REDACTED] 3820 [REDACTED] (TCAT)
Data: 2026-02-27T15:35:25

Signat digitalment per: Antonio
Luis Peralta Garcerá - DNI
[REDACTED] 3326 [REDACTED] (TCAT)
Data: 2026-03-05T10:27:39